

indrømmet, at den Dyr læge, der udelukkende beskæftiger sig med Kødkontrol, erhverver sig en betydelig Rutine og vil være i Stand til i samme Tidsrum at udføre et større Antal Kontrolundersøgelser end den Dyr læge, der kun har denne Virksomhed som et Led i sin daglige Gerning, men dette spiller jo i sanitær Henseende ikke nogen som helst Rolle. Lad os en Gang se paa Forholdene; jeg skal gerne følge det ærede Medlem Hr. Simonsen, der jo fremhævede de uheldige Forhold i § 2-Kommunerne, og jeg skal saa tillade mig særlig at henlede Opmærksomheden paa § 1-Kommunerne og sidestille Forholdene i de to Arter af Kommuner. Gaar vi ind paa et offentligt Slagtehus, som jo er § 1-Kommunernes Kontrol, ser man, at Organerne bliver taget ud af de forskellige Dyr og hængt til Side, nummereret og mærket, før Dyr lægen overhovedet kommer; syge Organer hænger tidt sammen med sunde, og jeg tror ikke, at selv det ærede Medlem Hr. Simonsen vil benægte Muligheden af, at der under disse Forhold kan finde en Forveksling og en Ombytning Sted, det være sig bevidst eller ubevidst. I § 2-Kommunerne skal ved Slagtingen Organerne blive i den naturlige Forbindelse med Kroppen, indtil Dyr lægen har paabegyndt sin Undersøgelse, og jeg noterer i alle Tilfælde denne Omstændighed som et Plus for § 2-Kontrollen. Og hvorledes stiller Forholdet sig med Hensyn til det levende Syn? Ja, i § 1-Kommunerne er en stor Masse Dyr klumpet sammen, og Dyr lægen skal syne dem levende alle sammen; men at han vil være i Stand til at foretage et saa effektivt Eftersyn af hvert enkelt Dyr, som Dyr lægen i § 2-Kommunerne kan gøre det, hvor det kun drejer sig om et forholdsvis lille Antal Dyr, det er der ganske sikkert ingen, der vil kunne hævde, saa jeg skulde mene, at der ogsaa her er kontrolmæssigt et Plus at notere for § 2-Kommunerne.

Endvidere betragter jeg det som en Fordel, at § 2-Dyr lægerne har et personligt Kendskab til de paagældende Slagtere, og at de gennem deres praktiske Dyr lægevirkomhed har Kendskab til de fleste af de Kvægbesætningers Sundhedstilstand, hvorfra Slagtedyrene kommer; i denne Henseende mangler — det maa selv det ærede Medlem Hr. Simonsen indrømme — Dyr lægerne under § 1-Kontrollen hvert eneste Holdepunkt. Endelig skal jeg minde om, at § 1-Dyr lægerne gaar i den stadige Trummerum med Kontrol fra Morgen til Aften, ofte i et forceret Tempo, og det er menneskeligt, om en saadan Virksomhed kan virke slø-

vende. For Dyr lægerne under § 2-Kontrollen betegner Kontrolvirksomheden derimod en Afveksling i Arbejdet, de kan ofre mere Tid paa den enkelte Krop og underkaste den en mere indgaaende Undersøgelse, et Forhold, der jo i nogen Grad ækvivalerer deres manglende Rutine.

Se, alle disse Forhold har den højtærede Minister ikke haft Øjnene oppe for. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Jo!). Ja, jeg vil dog haabe, at den højtærede Minister som den praktiske Landmand, han er, og med sit Kendskab til det praktiske Liv ude paa Landet vil have noget svært ved at afvise disse mine Argumenter for den sanitære Betyggelse i § 2-Kommunerne, og jeg for mit Vedkommende stiller trygt disse Ting op mod den højtærede Ministers Forsvar for § 1-Dyr lægerne. Og naar jeg saa samtidigt anfører det, som den højtærede Minister selv gør opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der er udarbejdet en Vejledning til Bedømmelse af Kød, og at alle Dyr læger uden Hensyn til, om de arbejder under den ene eller den anden Kontrolform, benytter denne Vejledning som Rettesnor, saa bliver der, hvad Kvalifikation angaar, ikke meget at lægge til den ene og trække fra den anden, og jeg stiller i det store og hele § 2-Kontrollen i saa nogenlunde samme Niveau som § 1-Kontrollen i sanitær og hygiejnisk Henseende.

Hele dette Spørgsmaal har selvfølgelig været Genstand for Diskussion indenfor Dyr lægernes faglige Kreds, og hvis den højtærede Minister vil følge mit Raad fra før om at trænge til Bunds i denne Sag, kan jeg anbefale ham at læse den Diskussion, der har været ført i de sidste Numre af den danske Dyr lægeforenings Medlemsblad. Jeg kunde da tænke mig, at Ministeren vilde blive noget beskæmmet ved at stifte Bekendtskab med den Form og Tone, der benyttes af § 1-Kontrollens fornemste Vaabenbruger indenfor Dyr lægestanden — vel endnu den højtærede Ministers Meningsfælle i denne Sag, men jeg kunde tænke mig, at den paagældende Dyr læges Argumentation vilde berede den højtærede Minister en saa ram Smag, at Ministeren muligvis vilde ændre Kurs. Den paagældende Vaabenbruger for § 1-Kontrollen underkender ikke alene § 2-Dyr lægernes Kyndighed, men han viger end ikke tilbage for at gøre deres Ansvarsfølelse og Moralitet til Genstand for en Omtale, som ganske sikkert vil medføre det samme for den højtærede Minister som for mig, at der vil rinde den højtærede Minister i Hu Lignelsen om Farisæeren og Tolderen.